

Toda potem reče:

— Naposled je bil dečko videti dober človek, kakor se jih ne najde veliko. Njegovo ime si bom celo v svoj dnevnik zapisal!

In tako je Jernej še na tem svetu doživel, da je našlo celo na takem mestu priznanja njegovo usmiljeno srce.

* * *

Nas tu nekoliko grize zavist, da ne bomo edini, ki bi bili hoteli Jernejevo življenje in smrt ovekovečiti. Zakaj gospod rabelj da misli svoj dnevnik tudi izdati. In če se rablju zahoče, da izda svoje spise, ne najde samo desetkrat več založnikov — in kakšnih! — ampak tudi tisočkrat več čitateljev... In kakšnih!...

(Konec prihodnjič.)

MIRKO PRETNAR:

JESENSKA NOČ.

Pred mano rdeči lampijoni
kot solnca zavržena se zibljejo skoz noč,
spremljevavec pa jim veter je pojoč,
klepečejo po tleh deževnih kapljic milijoni.

Pred mano plešejo rdeči lampijoni,
ne kot solnca, kot demoni iskajoč
plašnih src; kako pogled je njih pekoč;
poznam, poznam te po žareči kroni.

Saj to si ti, ki mučiš dušo noč in dan,
saj to si ti, ki se mi v um zajedaš;
saj to si ti, ki vame temen gledaš!

Takrat, ko mi je bil še svet neznan,
od tvojih nisem bil še mrež obdan!

«Ah, bratec moj, saj ti se ne zavedaš!»

Kaj ste penki?